

СКЛАД ІЗМАЇЛЬСЬКОЇ КОМУНАЛЬНОЇ РАДИ ТА МІСЬКОЇ УПРАВИ ТА ЇЇ ДІЯЛЬНІСТЬ У ГАЛУЗІ ТОРГІВЛІ В 1878–1917 РР.

Стаття присвячена персональному складу органів міського управління та діяльності Ізмаїльського самоврядування в галузі торгівлі. У статті детально проаналізовано склад Ізмаїльської комунальної ради та міської управи та її діяльність в галузі торгівлі в 1878–1917 рр.

Наведено прізвища міських голів(примарів), які очолювали міську управу та комунальну раду в 1882–1888, 1893–1899, 1901–1903, 1907, 1911, 1914–1916 роках, їхні чини, ранги, заступників, секретарів. Приведено склад Ізмаїльської комунальної ради та управи на 1882, 1883, 1885, 1888, 1893, 1897, 1899, 1901–1903, 1907, 1914, 1916 роки. Перелічено посади в Ізмаїльській міській комунальній раді: секретар, скарбник, бухгалтер, приймальник зборів, завідуючий справами по військовій повинності та паспортним столом, реєстратор і архіваріус, ветеринарний лікар, завідуючий міською бійнею, міський віспопрививач, контролер міського водопроводу.

Детально проаналізовано та наведено обов'язкові постанови, які видавала Ізмаїльська комунальна рада та затверджував бессарабський губернатор, що регулювали розвиток торгівлі в місті Ізмаїлі в 1878–1917 рр. Приведемо зміст обов'язкових постанов Ізмаїльської комунальної ради за різні роки про відкриття в місті на площах і вулицях лавок для торгівлі м'ясом; про торгівлю в святкові і недільні дні; три постанови про забезпечення нормального відпочинку службовців в торгових закладах, складах і конторах в місті Ізмаїлі, що детально регламентували здійснення торгівлі; про устрій пивної лавки; про час торгівлі в трактирних і чайних закладах, пивних лавках і винних льохах у вихідні дні і дванадцять свята, що встановлювали правила торгівлі.

Ключові слова: Ізмаїльська комунальна рада; населення; обов'язкові постанови; бессарабський губернатор; торгівля, вихідні та свята; будні дні; ренські льохи; пивні лавки; трактири.

Повсякденна історія Ізмаїлу завжди була закрита ореолом взяття Ізмаїльської фортеці, частими російсько-турецькими війнами, перебуванням міста в складі інших держав. Зважаючи на це, автором розглянуто повсякденне життя міста, склад Ізмаїльської комунальної ради та міської управи та її діяльність в галузі торгівлі в 1878–1917 роках, обов'язкові постанови щодо торгівлі, розклад та умови їх роботи.

Історії міста Ізмаїла присвячено певну кількість матеріалів в Інтернеті [1–10]. Місто Ізмаїл приєднано до Російської імперії 9 жовтня 1878 р. [11, с. 47–48; 12; 13, с. 431]. У 1882 [14, с. 47], 1883 [11, с. 120], 1885 [15, с. 104], 1888 [16, с. 100] роках міським головою Ізмаїла був потомствений почесний громадянин Федір Павлович Тульчіанов. Його помічники: 2-ї гільдії купець І. М. Авраамов, К. А. Сандулов. У 1885 р. заступав на місці міського голови у відсутності Ф. П. Тульчіанова М. Н. Златанов, інший помічник С. А. Сандулов [15, с. 104]. У 1888 р. помічником був один С. А. Сандулов [16, с. 100]. Усі ці роки секретарем комунальної ради працював колезький секретар

Василь Єгорович Кошуг [11, с. 120; 14, с. 47; 15, с. 104; 16, с. 100].

Члени Ізмаїльської комунальної ради на 1882 рік: В. М. Філіппов, І. К. Константинович, Д. І. Дабовський, О. І. Севастьянов, Ф. Г. Єфімов, І. Д. Кародимов, Г. Г. Драмашков. Міський архітектор, колезький асесор П. В. Іодко [14, с. 47–48]. У 1883 році рада мала такий же склад [11, с. 120].

Члени ради на 1885 рік: В. М. Філіппов, О. Д. Копчев, І. К. Константинов, І. О. Захаріаді, М. Г. Вдовиченко, І. М. Кирилов, О. Я. Харманський, Е. М. Третьяченко, М. М. Маркаров [15, с. 104].

Члени комунальної ради на 1888 рік: В. М. Філіппов, І. О. Захаріаді, І. М. Кирилов, Е. М. Третьяченко, О. Д. Копчев, І. К. Константинов, М. М. Маркаров, О. Я. Харманський, М. Г. Вдовиченко, Т. М. Матвеев. Бухгалтер – М. Р. Василенко, архітектор, колезький секретар В. П. Семечкін [16, с. 100].

У 1893 [17, с. 66], 1897 [18, с. 74], 1899 [19, с. 81] роках Ізмаїльську міську управу очолював міський голова Іван Олександрович Захаріаді. Члени комуна-

льної ради на 1893 рік: Й. І. Трешін, І. М. Філіппов, С. А. Сандулов, І. М. Аврамов, Д. Г. Комарницький, Е. М. Третяченко, Ф. М. Кордалі, О. І. Бирка. Секретар, колезький секретар Д. І. Селіванов, скарбник, Г. М. Кірієрі, бухгалтер М. Р. Василенко, міський архітектор колезький секретар Ч. І. Замбужицький [17, с. 66].

Члени комунальної ради на 1897 рік: І. І. Томов, І. М. Філіппов, І. М. Аврамов, С. А. Сандулов, А. Е. Третяченко, В. І. Куклін, Д. І. Бодареу, О. І. Бирка, П. К. Мільчев, Д. Г. Комарницький, О. Я. Харманський. Секретар, коллежский секретар Д. І. Селіванов, архітектор, інженер-технік Ю. І. Плоновський, скарбник, Г. М. Кірієрі, бухгалтер, М. Р. Василенко [18, с. 74–75]. В 1899 р. помічником міського голови був С. А. Сандулов, секретарем – колезький секретар Д. І. Селіванов, міський архітектор, інженер-технік Ю. І. Плоновський, скарбник, Г. М. Кірієрі, бухгалтер М. Р. Василенко [19, с. 81].

У 1901, 1902, 1903 роках міським головою міста Ізмаїла був Федір Павлович Тульчіанов, помічником І. І. Томов, склад Ізмаїльської комунальної ради у 1902 р. був той самий, тільки ще одним помічником був В. І. Куклін [20, с. 77; 21, с. 82–83; 22].

Члени комунальної ради на 1901 р.: секретар Т. Д. Борисов, скарбник, Г. М. Кірієрі, бухгалтер М. Р. Василенко, приймальник зборів, К. І. Стаматіу, завідувачі справами по військовій повинності А. С. Артинов, паспортним столом К. Ф. Кордалі, реєстратор і архіваріус К. М. Александров, ветеринарний лікар, завідувачий міською бійнею Т. Л. Чернятинський, міський віспопрививатель І. Д. Дімітрієв, контролер міського водопроводу І. Д. Ганев [20, с. 77]. У 1902 р. був той самий склад Ізмаїльської комунальної ради [21, с. 82–83].

Члени Ізмаїльської комунальної ради на 1903 рік: І. І. Томов, В. І. Куклін, М. С. Бурт, С. А. Сандулов, О. Д. Копчев, К. О. Захаріаді, І. М. Філіппов, К. М. Маркаров, С. В. Кольцов, Д. Г. Комарницький, І. І. Добрович [22].

У 1907 р. міським головою Ізмаїла був Степан Васильович Кольцов; його помічник В. І. Куклін. Члени комунальної ради в 1907 р.: О. Д. Копчев, П. К. Мільчев, Д. Г. Комарницький, Д. Я. Трахтін. Секретар, Г. Г. Феодорчик, касир, Й. І. Тріщин, міський архітектор, О. А. Ейсмонт, бухгалтер І. Д. Ганев (він же контролер водопроводу), завідувачі: справами з військової повинності – К. Ф. Кордалі; паспортним столом – І. О. Капаціна; міським степом – К. М. Александров, реєстратор і архіваріус М. К. Галюров, приймальник зборів Л. С. Минов, лікар міської лікарні М. Р. Фетов, виконуючі справи ветеринарного лікаря Т. Л. Чернятинський, брандмейстера Є. А. Іссар [23, с. 110–111].

Посада міського голови Ізмаїла в 1911 р. була вакантною. Члени комунальної ради в 1911 році: Т. Д. Борисов, Г. П. Хаджи-Георгіу, Д. Г. Комарницький, А. Д. Поппазогло, І. О. Севастьянов, Н. Л. Смирнов, І. І. Томов (син), А. І. Харченко, Г. Н. Павленко. Склад Ізмаїльської міської управи в 1911 р.: Помічники міського голови: К. Ф. Кордалі і А. Й. Семизенко, секретар Г. Г. Феодорчик, касир Й. І. Тріщин, міський

архітектор Ф. Ф. Піскорський, бухгалтер І. Д. Ганев, контролер водопроводу – вакансія, завідувачі військового столом, В. І. Куклін, паспортним столом М. Л. Лемпецький, реєстратор і архіваріус М. К. Галюров, завідувачий господарством А. Г. Попазогло, приймальник зборів Л. С. Минов, лікарі міської лікарні: М. Р. Фетов, Л. І. Ількович, виконуючий справи брандмейстера пожежної команди Є. А. Іссар [24, с. 306–307].

У 1912 р. міським головою Ізмаїла був І. І. Аврамов [25, с. 258]. Міським головою, головою Ізмаїльської комунальної ради в 1914 [26, с. 313], 1916 [27, с. 166] роках був потомствений почесний громадянин Дмитро Федорович Тульчіанов. Помічники міського голови у 1914 р.: ізмаїльські жителі Л. О. Столь і С. В. Кольцов. Секретар–дворянин Ф. І. Богдановський.

Члени Ізмаїльської комунальної ради в 1914 р.: Л. О. Столь, С. В. Кольцов, потомствени громадяни Т. Д. Борисов та К. Ф. Кордалі, колезький реєстратор І. Г. Адлер, ізмаїльські жителі Д. Г. Комарницький, І. О. Севастьянов, В. О. Демидов, І. С. Дромашков, А. І. Харченко [16, с. 313]. Ізмаїльська комунальна рада в 1916 р. мала такий самий склад, тільки секретарем став дворянин Ф. І. Неборський. Помічники міського голови в 1916 р.: К. Ф. Кордалі і С. В. Кольцов. Ізмаїльська міська управа в 1916 р.: Секретар дворянин Ф. І. Неборський, помічник секретаря В. О. Савицький; бухгалтер І. Д. Ганев, помічник бухгалтера Й. А. Мороховський; касир Г. Ф. Груздов; реєстратор М. К. Галюров; ведучі справи: воїнського столу Л. Є. Минов; паспортного К. С. Сандулов; завідувачий відділенням зборів Л. Є. Минов; завідувачий господарством А. Г. Попазогло; міський архітектор І. І. Кучук; інструктор сільського господарства, завідувачі експлуатацією міських земель С. П. Марков; лікарнею лікар М. Р. Фетов; ветеринарний лікар О. П. Захаров; міський юриконсульт присяжний повірений І. Ф. Фітов [27, с. 166–167].

Місто Ізмаїл займало площу в 10,5 десятин землі. Населення Ізмаїла в 1892 році складало 31171 мешканців, з них 17461 чоловіків та 13710 жінок. Національний склад населення був дуже різноманітний. Ізмаїл вів велику торгівлю, головним чином хлібом та іншими землеробськими продуктами. У 1891 році в місті Ізмаїлі було 339 торгових заклади з річним обігом 10 998 00 руб. Міські прибутки в 1891 році склали 114 030 руб., витрати 114 026 руб. [28, с. 849–850]. Ізмаїл на початку ХХ століття був містом з жвавою торгівлею [29].

Ізмаїльська комунальна рада розробляла обов'язкові постанови в галузі торгівлі, які затверджувалися бессарабським губернатором. Додатково до виданих у 1895 р. і діючим обов'язкова постанова видана Ізмаїльською комунальною радою 12 листопада 1896 р. У ній вказано, що ніхто не має права, без вказівок і дозволу міської управи, відкривати в місті на площах і вулицях лавки для торгівлі м'ясом. Управляючим Бессарабською казенною палатою оголошено торгівцям і промисловцям, що в казначействах, міських суспільних управліннях і деяких волосних правліннях відкрита з 1 листопада видача торгових і промислових документів на майбутній 1897 р. З огляду на скупчен-

ня в останні дні року платників різних податків і зборів, торговцям і промисловцям, для запобігання затримок, потрібно попіклуватися відтворенням торгових документів завчасно, не відкладаючи до останніх днів грудня, у протилежному ж випадку, казначейства і суспільні управління будуть поставлені у необхідності відмовляти у видачі документів. Що торговці і промислові заклади, на право утримання яких не будуть відновлені до 1 листопада відповідні документи, неп'ятьма будуть закриті, а винуваті у здійсненні торгівлі і промислів без відповідних документів будуть піддані, без найменшого послаблення, грошовим стягненням до потрійної вартості не вибраних документів [30].

Додаткові обов'язкові постанови для міста Ізмаїла про торгівлю в святкові і недільні дні, вироблені ізмаїльською комунальною радою на засіданні 3 липня 1906 року постановили, що всякого роду торгівля в табельні, вихідні і святкові дні допускається тільки з 11 годин ранку і продовжується до п'яти годин по обіді, крім торгівлі зерновими продуктами, печеним хлібом, м'ясом, овочами і кормом для скота, що продається із спеціальних магазинів, яка може здійснюватися з ранку до вечора. Що ж торкається борошна в борошняних лавках, то торгівля такою допускається в табельні, вихідні і святкові дні тільки з 7 годин ранку і продовжується до 2 годин по обіді. Кондитерські, кав'ярні, парикмахерські, чайні заклади і циркульні можуть бути відкриті також цілий день [31].

Обов'язкові постанови про забезпечення нормального відпочинку службовців в торгових закладах, складах і конторах в місті Ізмаїлі 10 (23) листопада 1907 р. (7 пунктів) детально регламентували трудовий і будній день. Час робочого буднього дня для всіх родів торгівлі (за виключенням, вин, пивної, ресторанної і трактирної), а також заняття службовців, зв'язаних з торгово-промисловою діяльністю (за виключенням купалень і лазень) продовжується: з 1 квітня по 1 жовтня з 6 годин ранку до 6 годин вечора і з 1 жовтня по 1 квітня з 7 годин ранку до 7 годин вечора, в тому числі 2 години на протязі дня для прийняття їжі. Час робочого буднього дня у місцевих парикмахерських встановлювався цілий рік від 10 годин ранку до 10 годин вечора, в тому числі дві години на протязі дня для прийняття їжі. Службовці в торгових закладах, складах і конторах, маючи право залишати свої заняття не менше, ніж на дві години, на протязі дня, для прийняття їжі, користуються цим правом по встановленій в кожному торгово-промисловому закладі зі згоди господарів і службовців черги і часу визначеного господарями. Торгівля в пивних льохах, з продажем вина із власних садів, а також в пивних лавках, а рівно в інших закладах, перелічених в параграфі 6, як і купальнях і лазнях, здійснюється в будні дні з 7 по 10 годин вечора, в тому числі дві години на протязі дня для прийняття їжі.

Службовці обох статей в торгових закладах, складах і конторах і в закладах трактирного промислу, що не досягли 17-річного віку, незалежно від перерв для прийняття їжі, вивільняються щоденно в будні дні на 3 години, з 9 до 12 годин дня для відвідування шкіл. Господарі у яких служать неповнолітні мають право

спостерігати, що останні відвідували школи у визначений для цього час. Торгівля, а також заняття службовців, зв'язаних в торгово-промисловій діяльності, можуть продовжуватися в будні дні на 2 години на добу більше часу, встановленого цими постановами для всіх родів торгівлі (за виключенням закладів, що мали за мету продаж страв та напоїв для споживання на місці, в тому числі розпивочні пивні лавки, льохи, для розпивочного продажу руських виноградних вин і ренські льохи, а також купалень і лазень) у відповідні дні: а) з 5 по 20 жовтня; б) з 14 по 25 грудня; в) протягом 10 днів перед святом святої Пасхи і 5 днів перед святою Троїцею.

Постановою детально регламентовано святковий відпочинок. Забороняється торгівля, а також заняття службовців, зв'язаних з торгово-промисловою діяльністю, у всіх торгових закладах, складах і конторах у всі дні вихідних і дванадесятих свят. Торгівля продовольчими товарами, а також кормом для скота у вихідні, дванадесяті і святкові дні дозволяється: влітку (з 1 квітня по 1 вересня) з 6 до 11 годин дня, і восени і зимою (з 1 вересня по 1 квітня) із 7 годин до 12 годин дня. Під предметами продовольчими потрібно розуміти: м'ясні, хлібні і молочні продукти, сало, зелень, овочі, фрукти, хліб і кондитерські вироби. Торгівля означеними продуктами із різного роду приміщень допускається в тому лише випадку, якщо в цих приміщеннях є тільки перераховані в першій примітці предмети продовольства. У вихідні і дванадесяті святкові дні, що припадали перед дванадесятими святами і неділь, дозволено з 11 до 4 годин, заняття службовців в конторах, складах і оптових торгівлях, а також торгівля в розніс і із пересувних приміщень, друкованими виробами, тютюном і приладдям для паління, а також всяка торгівля із дрібних лавок і на товкучих ринках.

Торгівля в готелях, ресторанах, кав'ярнях, молочних, харчівнях, чайних, ресторанах, трактирного промислу 1-го розряду, трактирних закладах, предметами, що споживаються на місці, а рівно у винних льохах, льохах з продажем вина із власних садів, винних лавках, а також в приміщеннях для прохолодних напоїв здійснюється в дванадесяті, святкові і вихідні дні з 7 до 10 годин. Під прохолодними напоями потрібно розуміти: зельтерську і содову воду, квас, брагу, лимонад, фруктові і мінеральні води [32].

Обов'язкові постанови про забезпечення нормального відпочинку службовців у торгових закладах, складах і конторах в місті Ізмаїлі змінювалися часто 7 (20) лютого [33] та 7 (20) червня 1908 р. [34].

Змінено параграф 3 обов'язкових постанов «Про внутрішній устрій питних закладів, що відкриваються з дозволу Ізмаїльської міської управи», видані виконуючим справи бессарабського губернатора, віце-губернатором, 7 (20) березня 1914 р. За ним, пивна лавка повинна складатися із однієї чи декількох кімнат, загальною площею підлоги у сукупності не менше, в центральних частинах міста, дванадцяти квадратних сажнів, в решті його частинах – десяти квадратних сажнів. Висота кімнат повинна бути в центрі міста не менше чотирьох аршинів, а на окраїнах – трьох з половиною аршинів. Визначений в цьому

параграфі центральною частиною міста вважається простір, обмежений з півночі Червоною вулицею, з заходу Кишинівською, з півдня всією Архієрейською вулицею до Верхньоторгової, яка межа переходить потім на П'ятницьку вулицю і йде по останній, до пересічення з Червоною вулицею. До центрального простору прираховують обидві сторони, обмежуючих його вулиць, а рівно до нього ж відноситься і той квартал в якому знаходиться Ізмаїльський пивоварний завод. Якщо приміщення задовольняє всім іншим вимогам обов'язкових постанов, то площа підлоги може бути зменшена до 10 кв. саж. [35].

Обов'язковими постановами про час торгівлі в трактирних і чайних закладах, пивних лавках і винних

льохах у вихідні дні і дванадесять свят в місті Ізмаїлі від 6 (19) червня 1914 р. торгівлю дозволено здійснювати з 12 годин дня до 10 годин вечора. Торгівлю в чайних закладах без продажу напоїв, в ці дні, дозволяється здійснювати з 3 годин ранку до 3 годин дня [36].

Таким чином, ми бачимо, наскільки цікавою і багатоманітною є діяльність Ізмаїльської комунальної ради в галузі торгівлі в кінці XIX – на початку XX ст., обов'язкові постанови повністю і ретельно регламентували весь процес торгівлі, склад комунальної ради показує нам персоналії, посади, міських голів у цей період історії Ізмаїля.

ЛІТЕРАТУРА

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [if.od.ua/f5/istoriya-izmaila-g-izmail-75-print/...](http://if.od.ua/f5/istoriya-izmaila-g-izmail-75-print/)
2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : izmail-city.orgМузеи Измаила.
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : forum.lvivport.comМой город Измаил.
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : izmail.esarticle/6257/.
6. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : dunvolna.orgarticles/6/36/.
7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : our.travels.infoost/Goroda/Ukraine/Odessa/Izmail...
8. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : izmail.eutag/измаил/.
9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://if.od.ua/f5/istoriya-izmaila-g-izmail-75-print/index2.html?pp=40>.
10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : archives.gov.uaPublicat/References/Izmail-Opys...
11. Бессарабский Календарь на 1883 год. Год первый. Кишинев. – С. 47–48.
12. Історія міст і сіл Української РСР. Одеська область. – К. : Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1969. – 911 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://imsu-odesa.com/mista-i-sela-odeskoi-oblasti/reniiskiy-rajon/reni.html?start=5>.
13. История городов и сел Украинской ССР. Одесская область. – К.: Главная редакция УСЭ АН УССР, 1978. – 866 с. – С. 431.
14. Бессарабский Адрес-календарь на 1882 год. – Кишинев, 1881. – С. 47.
15. Бессарабский Адрес-календарь на 1885 год (простой). Год третий. – Кишинев, 1884. – С. 67, 104.
16. Бессарабский Адрес-календарь на 1888 год (высокосный). Год шестой. – Кишинев, 1887. – С. 100.
17. Бессарабский Адрес-календарь на 1893 год (простой). – Кишинев, 1892. – С. 66.
18. Бессарабский Адрес-календарь на 1897 год (простой). Год пятнадцатый. – Кишинев, 1896. – С. 74–75.
19. Бессарабский Адрес-календарь на 1899 год (простой). Год семнадцатый. – Кишинев, 1898. – С. 81.
20. Бессарабский Адрес-календарь на 1901 год (простой). Год девятнадцатый. – Кишинев, 1900. – С. 77.
21. Бессарабский Адрес-календарь на 1902 год. – Кишинев, 1901. – С. 7, 82–83.
22. Бессарабия (издание 1903 г.) Графический, исторический, статистический, экономический, этнографический, литературный и справочный сборник «Бессарабия» / под редакцией П. Крушевана. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://oldchisinau.com/lib/bessarabia/bessarabia01.html>
23. Бессарабский Адрес-календарь на 1907 год (простой). Год двадцать пятый. – Кишинев, 1906. – С. 110–111.
24. Адрес-календарь Бессарабской губернии на 1911 год. Год 29-й. – Кишинев, 1910. – С. 306–307.
25. 1912. Вся Россия. Адресная и Справочная книга. – М., 1912. – С. 258.
26. Иллюстрированный Адрес-календарь Бессарабской губернии на 1914 год. Год 32-й. – Кишинев, 1913. – С. 313.
27. Адрес-календарь Бессарабской губернии на 1916 год. Год 34-й. – Кишинев, 1916. – С. 166–167.
28. Энциклопедический словарь. – Т. 24. – С-Петербург, 1894. – С. 849–850.
29. Большая энциклопедия. – Т. 10. – С-Петербург, 1902.
30. Бессарабские Губернские Ведомости (далі – БГВ). – 1896. – 29 ноября.
31. БГВ. – 1906. – 17 (30) октября.
32. БГВ. – 1907. – 10 (23) ноября.
33. БГВ. – 1908. – 7 (20) февраля.
34. БГВ. – 1908. – 7 (20) июня.
35. БГВ. – 1914. – 7 (20) марта.
36. БГВ. – 1914. – 6 (19) июня.

Г. П. Коваль

СОСТАВ ИЗМАЙЛЬСКОГО КОММУНАЛЬНОГО СОВЕТА И ГОРОДСКОЙ УПРАВЫ И ЕЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ В ОБЛАСТИ ТОРГОВЛИ В 1878–1917 гг.

Статья посвящена персональному составу органов городского управления и деятельности Измаильского самоуправления в области торговли. В статье детально проанализировано состав Измаильского коммунального совета и городской управы и ее деятельность в области торговли в 1878–1917 гг.

Приведены фамилии городских голов, которые возглавляли городскую управу и коммунальный совет в 1882–1888, 1893–1899, 1901–1903, 1907, 1911, 191–1916, их чины, ранги, заместителей, секретарей. Приведен состав Измаильского коммунального совета и управы на 1882, 1883, 1885, 1888, 1893, 1897, 1899, 1901–1903, 1907, 1914, 1916 года. Наведены должности в Измаильском городском совете: секретарь, казначей, бухгалтер, приюмищик сборов, заведующий делами по воинской повинности и паспортным столом, регистратор и архивариус, ветеринарный врач, заведующий городской бойней, городской оспопрививатель, контролер городского водопровода. Детально проанализированы и приведены обязательные постановления, которые издавал Измаильский коммунальный совет и утверждал бессарабский губернатор, которые регулировали развитие торговли в городе Измаиле в 1878–1917 гг. Наведем содержание обязательных постановлений за разные годы об открытии в городе на площадях и улицах лавок для торговли мясом; о торговле в праздничные и воскресные дни; три постановления об обеспечении нормального отдыха служащих в торговых заведениях, складах и конторах, что детально регламентировали осуществление торговли; об устройстве пивной лавки; о времени торговли в трактирных и чайных заведениях и винных погребах в выходные дни и двенадцатые праздники.

Ключевые слова: Измаильский коммунальный совет; население; обязательные постановления; бессарабский губернатор; торговля; выходные дни и праздники; пивные лавки; трактиры.

G. Koval

THE COMPOSITION OF IZMAIL MUNICIPAL AND EXECUTIVE COUNCIL AND ITS ACTIVITIES IN THE TRADE SECTOR IN 1878–1917

The article is devoted to the composition of the municipal government organs and Izmail government activities in the trade industry area. In the article we analyze the composition of Izmail municipal and executive Council and its activities in the trade sector of 1878–1917 in details.

We give the names of mayors, who were the heads of the municipality and the municipal Council in 1882–1888, 1893–1899, 1901–1903, 1907, 1911, 1914–1916 years, their ranks, grades, deputies, secretaries. We give the composition of the Izmail municipal and executive Council in 1882, 1883, 1885, 1888, 1893, 1897, 1899, 1901–1903, 1907, 1914, 1916 years. We list the positions of Izmail city municipal Council: Secretary, Treasurer, accountant, the inspector of the meeting, the head of the cases of conscription and passport offices, the Registrar and archivist, veterinarian, head of urban massacre, city smallpox vaccination doctor, city water supply inspector.

We analyze and provide stringent regulations, issued by Izmail municipal Council and claimed by the Bessarabian Governor regulating trade in the city of Ismail in 1878–1917. We give the content of compulsory regulations of Izmail municipal Council about the meat shops trading, also on holidays and weekends, in the city. We display three regulation about the provision of normal rest for the employees in retail establishments, warehouses and offices; about the structure of the beer store; about the time of trading in the tavern and tea establishments, beer stores and wine cellars on weekends and major holidays.

Key words: *Izmail municipal Council; the population; the mandatory regulations; the Governor of Bessarabia; trade; weekends and holidays; weekdays; Rancic cellars; beer shops; restaurant.*

Рецензенты: *Котляр Ю. В., д-р іст. наук, проф.
Тригуб П. М., д-р іст. наук, проф.*

© Коваль Г. П., 2016

Дата надходження статті до редколегії 07.03.2016